

matèria tributària correspon de forma exclusiva al ministre d'Economia i Hisenda.

En virtut d'això, disposo:

Article 1. Impost sobre el valor afegit.

1. A les operacions que s'entenguin realitzades a partir de l'1 de gener de 2007 i que tinguin per destinàries la Santa Seu, la Conferència Episcopal, les diòcesis, les parròquies i altres circumscripcions territorials, els ordes i les congregacions religioses i els instituts de vida consagrada i les seves províncies i les seves cases, no els són aplicables els supòsits d'exempció o de no-subjecció que s'han anat aplicant a aquestes operacions fins al 31 de desembre de 2006.

Excepcionalment, les operacions l'exempció de les quals hagi sol·licitat i reconegut la Delegació o Administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària abans de l'1 de gener de 2007 mantenen el règim tributari d'exempció, si s'escau, reconegut, encara que les operacions es realitzin a partir d'aquesta data.

El que disposa aquest apartat s'ha d'entendre sense perjudici de l'aplicació de qualssevol altres beneficis fiscals que conté la normativa reguladora de l'impost.

2. L'article 94 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, assenyalava les operacions que generen el dret a la deducció. Les operacions a les quals s'han aplicat els supòsits de no-subjecció o d'exempció vigents fins al 31 de desembre de 2006 abans referits no s'inclouen entre aquestes, per la qual cosa les esmentades operacions no generaven el dret a la deducció de les quotes suportades o satisfetes pels empresaris o professionals que les fessin.

Considerant el que disposa l'apartat 1 anterior, les operacions que, de conformitat amb el que aquest disposa, passin a ser considerades subjectes i no exemptes generen, d'acord amb el que disposa l'article 94 de la Llei 37/1992, el dret a la deducció de les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició o la importació dels béns i serveis utilitzats en la seva realització. Per contra, les operacions exemptes conforme als criteris que assenyalava l'apartat 1 anterior segueixen el règim de deduccions que els correspongui en funció de la seva naturalesa i del que disposen les altres normes reguladores del dret a la deducció.

3. A partir de l'1 de gener de 2007 no és aplicable el procediment especial de devolució que preveu l'Ordre de 29 de febrer de 1988 amb la finalitat de rescabalar els empresaris o professionals en règim especial de recàrrec d'equivalència de les quotes del recàrrec repercutides pels seus proveïdors corresponents als lliuraments d'objectes de culte que estaven no subjectes fins al 31 de desembre de 2006, ja que que a partir d'aquesta data els esmentats lliuraments passen a estar subjectes al tribut i no n'estan exempts. Sense perjudici d'això, s'han de tramitar d'acord amb el que regula l'esmentada Ordre els expedients de devolució derivats dels lliuraments d'objectes de culte efectuats fins a 31 de desembre de 2006.

Article 2. Impost general indirecte canari.

Pel que fa a l'impost general indirecte canari, és necessari tenir en compte que les disposicions aplicables són les que conté la Llei 20/1991, de 7 de juny, així com que les competències per a la gestió d'aquest tribut estan atribuïdes a l'Administració Tributària Canària, que és la que reconeix, si s'escau, l'aplicació de les exempcions.

En conseqüència:

La referència que s'ha fet a l'apartat 2 de l'article 1 de l'article 94 de la Llei 37/1992 s'ha d'entendre feta, als efec-

tes de l'impost general indirecte canari, a l'article 29.4 de la Llei 20/1991.

Els acords de reconeixement de l'exempció són els adoptats per les oficines respectives de l'Administració Tributària Canària.

Adicionalment, el procediment de devolució del recàrrec d'equivalència a què s'ha fet referència a l'apartat 3 de l'article 1 s'ha d'entendre, pel que fa a l'impost general indirecte canari, com el procediment de devolució que estableix el paràgraf quart de l'apartat tercer de l'Ordre de 14 de novembre de 1996. Aquest procediment ja no és aplicable a partir de l'1 de gener de 2007 en els termes que exposa l'apartat 3 de l'article 1.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, queden derogades les normes següents:

L'Ordre de 29 de febrer de 1988, per la qual s'aclareix l'abast de la no-subjecció i de les exempcions que estableixen els articles III i IV de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, de 3 de gener de 1979, respecte a l'impost sobre el valor afegit.

L'Ordre de 14 de novembre de 1996, per la qual s'aclareix l'abast de la no-subjecció i de les exempcions que estableixen els articles III i IV de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu de 3 de gener de 1979, respecte a l'impost general indirecte canari.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Ordre entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de desembre de 2006.—El vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, Pedro Solbes Mira.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

22868 ORDRE APA/3959/2006, de 22 de desembre, per la qual es modifica l'Ordre d'1 de juliol de 1986, per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals. («BOE» 311, de 29-12-2006.)

La Directiva 2006/55/CE de la Comissió, de 12 de juny de 2006, per la qual es modifica l'annex III de la Directiva 66/402/CEE del Consell, pel que fa al pes màxim dels lots de llavors, fa necessari modificar el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals, aprovat per l'Ordre d'1 de juliol de 1986.

La present Ordre incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2006/55/CE de la Comissió, de 12 de juny de 2006, i modifica el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals.

En l'elaboració de la present Ordre han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, dispo:

Article únic. *Modificació de l'Ordre d'1 de juliol de 1986, per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals.*

L'annex número 3 de l'Ordre d'1 de juliol de 1986, per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de cereals, queda modificat de la manera següent:

En la columna relativa al pes màxim del lot expressat en quilograms, se substitueix la xifra «25.000» per «30.000» pel que fa al blat, l'ordi, l'avena, el sègol, l'espelta, el triticale i l'arròs.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present disposició es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de desembre de 2006.–La ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació, Elena Espinosa Mangana.

CAP DE L'ESTAT

22949 *LLEI 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació. («BOE» 312, de 30-12-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'evolució recent del mercat de treball a Espanya s'ha caracteritzat per un fort increment de l'ocupació, que se situa en el primer trimestre de 2006 en el 4,9 per 100 en taxa de variació interanual. L'increment de l'ocupació s'ha produït tant en els contractes indefinits com en els temporals, encara que més intensament en aquests últims. El notable augment de l'ocupació, tot i que ha anat acompanyat d'una acceleració de la població activa, ha determinat un descens de la taxa d'atur, des de l'11,5 per 100 el 2002 i 2003 fins al 9,2 per 100 el 2005, i el 9,1 per 100 en el primer trimestre de 2006, fet que significa que, per primera vegada des de 1979, la taxa està per sota del 10 per 100.

Malgrat això, encara persisteixen problemes en el mercat de treball espanyol que s'han de superar, amb la finalitat de complir els compromisos de l'Estratègia de Lisboa i, en general, de millorar la situació dels treballadors. Entre aquests problemes, la superació dels quals

està entre els objectius principals d'aquesta Llei, figuren la reduïda taxa d'ocupació i activitat de les dones espanyoles, el fet que la taxa d'atur encara superi lleugerament la mitjana de la Unió Europea, taxa especialment elevada en el cas dels joves, les dones i les persones amb discapacitat, la persistència de segmentacions entre contractes temporals i indefinits i, sobretot, l'elevada taxa de temporalitat, la més alta de la Unió Europea, i per damunt del doble de la mitjana d'aquesta.

En relació amb la taxa de temporalitat són rellevants, a més, els nivells particularment alts de les corresponents als joves, les dones, els treballadors menys qualificats i de salaris inferiors i els treballadors amb discapacitat.

II

A l'hora d'afrontar els desequilibris del nostre mercat de treball, convé recordar que la concertació i el diàleg social desenvolupats a Espanya en els últims trenta anys han contribuït decisivament a les profundes transformacions polítiques, econòmiques i socials que ha experimentat el nostre país en aquest període.

El destacat paper exercit en aquest procés per part dels interlocutors socials, i més concretament per les organitzacions representatives dels empresaris i dels treballadors, ha estat possible gràcies al reconeixement que l'article 7 de la Constitució fa d'aquestes organitzacions per a la defensa i promoció dels interessos que els són propis.

L'experiència dels més de vint-i-cinc anys transcorreguts des de l'aprovació de l'Estatut dels treballadors ens ensenya que els canvis i les reformes del model de relacions laborals i del mercat de treball de les quals s'han derivat efectes més positius per a l'economia espanyola, per a la creació de llocs de treball i per millorar la situació dels treballadors, són sempre les que han tingut l'origen en el diàleg, en la concertació i en el consens social.

Per això, el mercat de treball va ser, lògicament, un dels àmbits del diàleg social que es van incloure en la Declaració per al diàleg social «Competitivitat, ocupació estable i cohesió social», subscripta el 8 de juliol de 2004 pel president del Govern, els presidents de la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials (CEOE) i de la Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa (CEPYME) i els secretaris generals de la Confederació Sindical de Comissions Obreres (CCOO) i de la Unió General de Treballadors (UGT).

En la indicada Declaració, el Govern, les organitzacions empresarials i els sindicats van compartir el diagnòstic sobre el doble problema del mercat de treball espanyol, insuficient volum d'ocupació i alt nivell de temporalitat. A més, es van comprometre a analitzar els elements que incideixen en la creació de llocs de treball, en la seva estabilitat i en la utilització no justificada de la contractació temporal. Per a això, s'havien de tenir en compte les noves formes d'organització empresarial del treball. L'impuls de les polítiques actives d'ocupació i dels serveis públics d'ocupació, així com l'adequada protecció dels treballadors davant la manca d'ocupació, també van ser considerats objectius imprescindibles i inajornables.

III

El diàleg social sobre mercat de treball es va iniciar encomanant a una comissió d'experts la realització d'un informe per avaluar el funcionament de les polítiques d'ocupació des de les reformes laborals empreses en el període 1992-1994 fins a l'actualitat. La comissió d'experts va fer lliurament del seu informe, «Més i millor ocupació